

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5804/2022
30.11.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Мирјане Андријашевић, Гордане Комненић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа Ортачко адвокатско друштво „Стојковић“ из Београда, против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник адвокат Радослав Гвоздић из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2002/21 од 10.02.2022. године, у седници одржаној 30.11.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2002/21 од 10.02.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2002/21 од 10.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови П 102/20 од 12.05.2021. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиље и обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете за душевни бол због повреде угледа и части исплати износ од 120.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 12.05.2021. године као дана пресуђења до коначне исплате. Ставом другим изреке, у преосталом делу, преко досуђеног, а до траженог износа од 500.000,00 динара, за разлику од 380.000,00 динара, тужбени захтев тужиље је одбијен, као и тражена законска затезна камата на одбијајући део. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 69.125,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, а у осталом делу је захтев тужиље за накнаду трошкова парничног поступка одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2002/21 од 10.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе и потврђена првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу одлуке о тужбеном захтеву и одлуке о трошковима поступка. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучује као о изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно разматрати правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву тужиље за накнаду штете, тако што је утврђено да је тужбени захтев тужиље делимично основан.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се разматра правно питање од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова о делимичној основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, због чега је одлучено као у ставу првом изреке. Спор је решен применом Закона о облигационим односима, а не Законом о јавном информисању и медијима, па је неоснован приговор застарелости потраживања.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 20.01.2020. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 120.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**